

РЕШЕНИЕ

№ 4087

гр. София, 25.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 26.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6965** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.15 и следващите от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, приет с ПМС № 112/2003г. /ПРУПДТДДУК/.

Образувано е по жалбата на [фирма], представлявано от процесуален представител, срещу ЗАПОВЕД № 100/20.08.2010г. на Изпълнителния директор на „Студентски столове и общежития” за определяне на спечелилия търга за отдаване под наем на помещение на дружеството, срещу решение по Протокол от 20.08.2010г. на Тържната комисия за класиране на участниците в търга и срещу Решение за утвърждаване на тържната документация.

Жалбоподателят въвежда доводи за нищожност, евентуално за незаконосъобразност на оспорваните административни актове като издадени в противоречие с императивни материалноправни норми, поради което моли за отмяната им. Твърди, че същите са били издадени в резултат на недопустимо въвеждане на различни от предложената цена критерии за класиране на участници при търг, че порочния начин и критерии за оценяване са поставили участниците в неравностойно положение.

В съдебно заседание чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Допълва към основанията за отмяна констатираното нарушение на чл.15 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 от ПРУПДТДДУК – липсата на решение на органа на управление на търговското дружество. На посочените основания моли за отмяната на оспорените актове и претендира за понесените разноски.

Чрез процесуалния си представител, ответникът – Изпълнителния директор на [фирма] оспорва жалбата като намира съдържащите се в нея оплаквания за неоснователни. Моли за отхвърлянето ѝ и за присъждане на разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма] чрез адв. Д. моли за отмяна на заповедта.

Заинтересованите страни [фирма] и [фирма], представлявани в процеса от адв. Д. молят за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованите страни [фирма] и [фирма], чрез пълномощника си адв. П. оспорват жалбата като я намират за неоснователна.

Заинтересованата страна [фирма] чрез процесуалния си представител адв. Й., оспорва жалбата изцяло и моли за отхвърляне. Твърди, че жалбата е просрочена, подадена след 14-дневния срок за обжалване, поради което е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено. Намира жалбата за недопустима по отношение на двете оспорени решения – за утвърждаване на тръжната документация и по протокола за класиране на участниците в търга и на друго основание – те не са индивидуални административни актове и не подлежат на самостоятелен контрол – първото не е издадено от орган на изпълнителната власт, а второто е междинен акт, издаден в хода на процедурата по провеждане на търга.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 92/23.07.2010г. на Изпълнителния директор на [фирма] е била открита процедура за провеждане на публично - оповестен търг с тайно наддаване в открито заседание, за отдаване под наем на помещение за срок от 3 години, собственост на дружеството, както следва: дискотека в ж.к. Студентски град в сградата на бившата дискотека [фирма], с площ от 1067кв.м. с начална тръжна цена 7500лв. с включен ДДС. С решението били определени условията за участие в търга: изисквания към кандидатите, необходимите документи за участие в търга, редът и начинът на провеждане на търга и др.

С решението е била утвърдена тръжната документация /стр. 47 от делото/, условия за допускате на кандидатите, начините и критериите за оценяване на предложенията – цена на офертата, подобрения, инвестиции; спонсорство извън наемната цена; коректност на участниците – бивши наематели и др. Визирана била и методиката за определяне на комплексната оценка.

Обявата за търга и тръжните условия са били публикувани във в. „Телеграф” на 04.08.2010г.

На 20.08.2010г. комисия, назначена със Заповед № 99/20.08.2010г. на изпълнителния директор, в състав от трима членове, един от които юрисконсулт, е провела насрочения търг с тайно наддаване. След отваряне на подадените седем заявления за отдаване под наем на търговско помещение „дискотека” – ж.к. Студентски град по реда на тяхното постъпване и извършване на проверка за съответствието на документите с условията на търга, комисията е допуснала част от кандидатите до по-нататъшно участие, сред което е извършила оценяване на предложенията съобразно предварително огласените критерии в условията на търга. С Протокол от 20.08.2010г. комисията е определила комплексна оценка на всяко от предложенията съобразно условията на търга и ги класирала по нисходящ ред като въз основа на класирането предложила сключване на договор с класирания на първо място кандидат – [фирма].

На 20.08.2010г. със Заповед № 100, базирайки се на горепосочения протокол,

изпълнителният директор на ответника по т.1 е обявил недопуснатите поради несъответствие на документите кандидати и по т.2 – обявил класирането на допуснатите участници в търга по реда предложен му с протокола на комисията.

От съдържанието на Протокол от 20.08.2010г. на Тръжната комисия за класирането на участниците в търга не се установява, че представител на жалбоподателя е присъствал на заседанието на комисията, обявила спечелилия търга участник. От текста на оспорената Заповед № 100 от същата дата /стр.2 т.IV подт.1 – „Нареждам кандидатите да бъдат уведомени за резултатите от търга” съдът приема, че не е било извършено надлежно обявяване на резултатите от проведения търг. По делото не са представени доказателства за последващо съобщаване на заповедта и останалите оспорени актове, и съдът приема, че такова не е било извършено с оглед признанието на този факт от ответника в о.с.з. на 26.04.2010г.

По делото са представени като доказателства за изпращане на жалбата по пощата : оригинал на пощенски плик с клеймо от 01.09.2010г., R PS 9028 000F7E 0, с подател [фирма]- [населено място], писмо – отговор изх. № 95-С-35/08.10.2010г. на заместник-изпълнителния директор на Български пощи до [фирма] за закъснение на посочената пощенска пратка на жалбоподателя достигнала при ответника на 21.09.2010г., писмо изх. № 11-00-23/08.04.2011г. от Д. Д., Главен изпълнителен директор на български пощи до АССГ, визиращо обстоятелства относно приемане на пощенската пратка в ПС В. 9028 на 01.09.2010г., вписване датата на приемане на пратката в Книга обр.202/301 и т.н.

Гореизложените факти и обстоятелства, които съдът намира за несъмнено установени, дават основание на съда да изведе следните правни изводи:

Жалбата, в частта ѝ срещу решение по Протокол от 20.08.2010г. на Тръжната комисия за класиране на участниците в търга и срещу Решение за утвърждаване на тръжната документация, е НЕДОПУСТИМА и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството – прекратено. Посочените две решения не са индивидуални административни актове по смисъла на чл.21 ал.1-4 от АПК – първото от тях не е издадено от административен орган и не представлява властническо волеизявление на овластен от закон орган, не поражда правоотношения на власт и подчинение, не създава права и задължения и не засягат непосредствено права и законни интереси на участниците в търга, а второто решение представлява междинен акт – част от производството по издаване на оспорената Заповед № 100, съгласно ал.5 на чл.21 от АПК.

Жалбата срещу Заповед № 100/20.08.2010г. съдът намира за ДОПУСТИМА по следните съображения: Не се спори между страните, че жалбоподателят е надлежна страна в процеса, доколкото визираната заповед засяга пряко и непосредствено неговата правна сфера. Не се спори и досежно характера на атакувания с жалбата акт на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.1-4 от АПК. Оспорва се от една от заинтересованите страни, а именно спечелилия търга участник, подаването на жалбата в 14-дневния преклузивен срок за обжалване на ИАА.

В частта на искането за обявяване нищожността на оспорената Заповед № 100, жалбата е безспорно допустима, тъй като това искане не е обвързано със срок и преклузия на права.

В частта на евентуалната претенция за отмяна на заповедта като незаконосъобразна, съдът намира жалбата допустима като предявена в срок, с оглед липсата на данни за надлежното ѝ съобщаване на жалбоподателя по реда на чл.61 от АПК. Както се посочи

по-горе във фактическите констатации, представителят на ответника признава в о.с.з., че съобщения до страните за издаване на заповедта не са изпратени по реда на чл.61 ал.1 от АПК, а твърденията за обявяване на акта на всички участници в деня на търга не са подкрепени с годни и убедителни доказателства за удостоверяване на устното съобщаване с подпис на извършилото го длъжностно лице, както изисква ал.2 на чл.61 от АПК. Следва да се отбележи също, че дори да се приеме за вярно твърдението за обявяване на резултатите от търга в деня на провеждането му, по смисъла на чл.15е ал.5 от ПРУПДТДДУК, с оглед неуспешното оспорване истинността на доказателства по реда на чл.193 и следващите от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, клеймото с дата 01.09.2010г. на пощенския плик удостоверява депозиране на жалбата по пощата в изискуемия от закона 14-дневен срок от деня, в който най-рано е могло да бъде узнато съдържанието на заповедта – деня на издаването ѝ 20.08.2010г.

Разгледана по същество жалбата срещу Заповед № 100/20.08.2010г. е ОСНОВАТЕЛНА. Оспорената заповед е НИЩОЖНА.

При извършената от съда цялостна служебна проверка за валидност и законосъобразност на оспорения ИАА, съдът констатира, че при провеждане на тържната процедура са допуснати съществени нарушения на административно-производствени правила и на материалноправни разпоредби.

Тържната процедура е открита в нарушение на чл.15 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, приет с ПМС № 112/2003г., тъй като липсва решение на органа на управление на търговското дружество, въведено като особено правило при сключване на някои видове договори за управление и разпореждане с дълготрайни активи.

Съгласно разпоредбата на чл.15 ал.1 от Правилника, търгът се открива с решение на търговеца. Тъй като [фирма] [населено място] е еднолично акционерно търговско дружество със 100% държавно участие в капитала, негови органи по смисъла на чл.7 ал.2 са едноличният собственик на капитала и съветът на директорите при едностепенна система на управление. Изпълнителният директор на ЕАД видно от нормите на ТЗ и ПРУПДТДДУК не притежава визираното правомощие, поради което откриването на процедурата по търга с еднолично негово решение е опорочило изначално процедурата.

Съдът приема, че Решение № 92/23.07.2010г. на изпълнителния директор на ответното ЕАД, като издадено вън от пределите на материалната му компетентност, не е породило правно действие и всички последвали го действия и актове са недействителни до степен на нищожност. Липсата на надлежно решение на принципала, респективно на органите на управление на търговеца за откриване на тържната процедура или за възлагане на тези правомощия на изпълнителния директор, лишава от основание и предмет проведените последващи действия – по разглеждане на предложенията, допускане на кандидатите до по-нататъшно участие, оценяване на предложенията и класиране /действия на комисията, която според съда също е назначена от ненадлежен орган/, което като резултат води до недействителност на приключващия процедурата по търга административен акт, предмет на съдебен контрол по настоящото дело.

Несъмнено визираните по-горе нарушения на материалния и процесуалния закон са особено съществени, поради което следва да бъдат преценени от съда като основания за прогласяване нищожността на оспорения краен акт, с който е определен

участника класиран на първо място за спечелил търга и е разпоредено сключване на договор за наем с него.

По изложените съображения съдът следва да обяви оспорената заповед за нищожна и да присъди на жалбоподателя, съразмерно уважената част от жалбата, понесените от него разноски по делото в размер на 750лв.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд - София град, II отделение, 32-ри състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на ЗАПОВЕД № 100/20.08.2010г. на Изпълнителния директор на [фирма], с която е определен спечелилият търга с тайно наддаване за отдаване под наем на помещение, собственост на дружеството - дискотека в ж.к. Студентски град в сградата на бившата дискотека [фирма], с площ от 1067кв.м.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] – [населено място], представлявано от управителя В. И. М., в частта срещу Решение по Протокол от 20.08.2010г. на Тръжната комисия за класиране на участниците в търга и срещу Решение за утвърждаване на тръжната документация, като НЕДОПУСТИМА и ПРЕКРАТЯВА производството в тази част.

ОСЪЖДА [фирма] – С., представлявано от изпълнителния директор И. Й., да заплати на [фирма] – [населено място] разноски по делото в размер на 750лв.

Решението, в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата като недопустима и е прекратено производството по делото, има характер на определение и подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването на страните, с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ.

В останалата част решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на РБългария.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :

